

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий кошунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. • Вівторок, 22 січня 1980 року • № 10 (2738) • Ціна 2 коп.

КОМСОМОЛЬСЬКЕ ПОЛЕ

ІНДУСТРІАЛЬНИМ МЕТОДОМ

Нинішнього року в області на 40 тисячах гектарів вперше буде вирощуватися кукурудза індустріальним методом. Молоді землероби Новоархангельського та Новоукраїнського районів виступили з ініціативою взяти шефство над половиною таких площ.

Надаємо слово одному з ініціаторів — ланковому комсомольсько-молодіжній ланки механізаторів Валерію ВОЛОШУКУ з колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району.

Вирощення кукурудзи індустріальним методом — новинка для північної області. Цю справу доручають досвідченим механізаторам. Бо нова для нас технологія вимагає й кваліфікованішого підходу до роботи. Здається, — просто: посіяти зерно, обробити гербіцидами ниву і чекай, доки дозріє врожай, щоб його зібрати. Та за цією простотою — складність.

Треба уміло використовувати спеціальну техніку, хімікати. Чітко дотримуватися агротехнічних строків висіву, обробітку посівів, не гаяти часу в дні жнива. Словом — робота відповідальна. І нам із Володимиром Груцаном (він очолює комсомольсько-молодіжну ланку кукурудзівників четвертої тракторної брига-

[Закінчення на 2-й стор.]

Труidники колгоспу «Перше травня» і Канутицького селатора Мазо-вського району вису-пили кандидатом у депута-ти Верховної Ради УРСР члена райкому і обкому комсомолу, ланкового буря-ківця Клавдію Підко-паєву. Наш позанатятий кореспондент А. Михайлов зустрівся із ватажком ударної молодіжної ланки і взяв у неї інтерв'ю.

КАНДИДАТИ НАРОДУ

«ЗАЛИШУСЬ ВІРНОЮ»...

го нашого колективу. Ад-же я — його кровна част-ка. Що ж до стимулу, то, гадаю ним є дружба. Вона не тільки цементує наші ряди, а й, як кажуть поети, крилить нашу працю. Не-легку і радісну.

КОР.: Минулий рік був не зовсім вдалим для хлі-боробів області. А для вас?

ПІДКОПАЄВА: І для нас

теж. І все ж, незважаючи на несприятливі погодні умови, ми зуміли вирости по 307 центнерів буря-ків із гектара. Звичайно, це скромна цифра, на яку ми не можемо орієнтуватися, думаючи про завтрашній день.

КОР.: Тобто? ПІДКОПАЄВА: Ми обі-цяємо в цьому році одер-

жати не менше 350 центне-рів цукристих із гектара. Це зобов'язання цілком реальне і нам під силу.

КОР.: За рахунок чого ви його думаєте виконати?

ПІДКОПАЄВА: За раху-нок широкого і вмілого за-стосування механізмів, правильного використання добрив. Тобто, есі ого того, що допомагає виховувати в молодих хліборобів висо-ке почуття повнсправного господаря землі, береж-ливе ставлення до неї лю-бов до нашої праці.

КОР.: Клаво, увійшов у свої права січень, вам, бу-ряківницям, мабуть, є час для відпочинку?

ПІДКОПАЄВА: Найкра-щій відпочинок — робота. В ній я знаходжу насолоду немарно прожитого дня. Вона нуртує у моїх успіхах і невдачах. Вона хвилює і заспокоює.

На період зимівлі худо-би я пішла працювати на тваринницьку ферму. Але це тимчасово. Моє покли-кання — поле. І йому я за-лишусь вірною все життя.

ІНІЦІАТИВА комсомоль-сько-молодіжної бригади формувальників ливарного цеху сірого чавуну кіро-воградського заводу «Чер-вона зірка» (бригадир Олександр Гриценко, груп-комсорг Володимир Бой-ко).

Нинішній рік особливий. З перших його днів трудо-щі дели слово працювати так, щоб достойно зустрі-ти ювілей великого Леніна, високими показниками від-значити підготовку до XXVI з'їзду КПРС. У відпо-відь на постанову «Про даль-ше зміцнення трудо-вої дисципліни і скороче-ння плинності кадрів у на-родному господарстві» ми вирішили поставити на службу п'ятиріччю есі на-явні резерви підвищення продуктивності праці. За рахунок економії робочо-го часу, скорочення про-стоїв устаткування, запобі-гання порушенням трудо-вої дисципліни серед чле-нів бригади, плинності кадрів у нашому колективі підвищимо роль і значи-мість КМК на заводі.

Ми, молоді ливарники, зобов'язуємося:

— перевиконувати змін-ні завдання на 20—30 про-центів;

— підвищити нинішнього року продуктивність праці на 3 проценти;

— добиватися, щоб ко-жен член бригади з макси-мальною віддачею працю-вав на робочому місці;

— виконати п'ятирічку до 110-ї річниці з дня на-родження В. І. Леніна.

ІНІЦІАТИВА комсомоль-сько-молодіжної бригади Кіровоградської азуттєвої фабрики закрійників імені 60-річчя ВЛКСМ (брига-дир Євдокія Скрипка, груп-комсорг Людмила Будило).

На рік лєнінської удар-ної вахти бригада зобов'язалася:

— боротися за звання бригади зразкової дисци-пліни серед КМК підприєм-ств;

— підвищити продуктив-ність праці проти планової на 0,5 проценти;

— якість виробів поліп-шити на 0,1 проценти;

— змінні норми викону-вати на 110 проценти;

— на честь 110-ї річниці з дня народження В. І. Ле-ніна відпрацювати дві змі-ни на закономірних сир-вині і матеріалах.

Ініціативи комсомоль-сько-молодіжної бригади формувальників О. Гри-ценка і комсомольсько-молодіжної бригади за-крійників Є. Скрипки, які закликали колег змагатися за звання бригади зразко-вої дисципліни, схвалено на бюро Ленінського рай-кому ЛКСМ України облас-ного центру.

На фото: бригада Олек-сандра Гриценка.

Фото В. ГРИБА.

О. КОВАЛЕНКО,
кор. ПАТАУ.

XIV ОБЛАСНА МІЖСПІЛКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ ПРОФСПІЛОК

19 січня відбулася XIV обласна міжспілкова конфе-ренція профспілок.

Зі звітною доповіддю «Про роботу обласної ради профспілок за звітний період і завдання профспілко-вих організацій області на виконання рішень дисто-надового (1979 р.) Пленуму ЦК КПРС, положень і диспенсів, що містяться в промові на Пленумі Генерального секретаря ЦК КПРС товариша М. С. Бреж-нева» виступив голова облпрофради Д. Т. Жмак.

Про роботу ревізійної комісії профспілок області прозитував її голова Б. А. Лихолан.

В обговоренні доповідей взяли участь голова обко-му профспілки рєбінників автомобільного, тракторно-го і сільськогосподарського машинобудування В. Д. Кузьменко, голова обкому профспілки працівників сільського господарства В. П. Кармазин, голова зав-

кому профспілки Побузького нікелевого заводу В. О. Гутарев, бригадир скіпажу штурманської ескадри УМБ комбінату «Кіровоградважбуд» член президії облпрофради А. І. Чорна, голова колгоспу імені Леніна Знам'янського району Герой Соціалістичної Праці В. М. Гуртовий, водій Добровеличківського автопід-приємства 10034 В. П. Павульський, голова обкому профспілки працівників освіти, вищої школи і науко-вих установ С. Л. Скалько, генеральний директор ви-робничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія» І. Е. Марон, робітниця Олександрійського м'ясокомбі-нату К. В. Балакалова, начальник відділу технічного контролю заводу «Хімпробут» А. Я. Мех, голова облас-ної ради по туризму і екскурсіях О. Я. Канустін, долар-ка колгоспу «Сквара» Гайворонського району П. Ф. Шлаксий, голова теркому профспілки робітників за-пальної промисловості А. Д. Шкурій, старший прода-вець магазину № 137 Ленінського райхарчоторгу м. Кіровограда Л. Г. Бикова, монтажниця радіоапар-тури і приладів Олександрійського електромеханічно-го заводу З. П. Кучеренко.

На конференції виступив другий секретар обкому Компартії України Л. Ф. Кібець.

В обговореному питанні прийнято резолюцію. Конференція обрала обласну раду профспілок і ре-візійну комісію профспілок області.

В роботі конференції взяли участь секретар Укр-профради В. І. Сиволоб та завідувач сектором відді-лу охорони праці ВЦРПС Ю. О. Беляров.

тарам — О. Т. Шаповалова, В. Г. Мізерну і В. Ф. Трохимчука.

В роботі пленуму взяли участь другий секретар об-кому Компартії України Л. Ф. Кібець, секретар Укр-профради В. І. Сиволоб та завідувач сектором відді-лу охорони праці ВЦРПС Ю. О. Беляров.

ПЛЕНУМ ОБЛАСНОЇ РАДИ ПРОФСПІЛОК

Відбувся організаційний пленум обласної ради профспілок, обраної XIV обласною міжспілковою кон-ференцією профспілок.

Головою облпрофради обрано В. П. Івлева, секре-

Клуб молодого виборця працює в одному з гуртожитків Чернігівського навіольно-сухоного комбінату імені 50-річчя Радянської України. Для молоді тут проводяться лекції і бесіди про наступні вибори, перед нею виступають агітколлективи.
Фото Ю. ОПІЙНИКА. (Фотокроніка РАТАУ).

ІНДУСТРІАЛЬНИМ МЕТОДОМ

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)

ди господарства) гордістю, що саме нашим колективам доручили виробляти качаєшні індустриальним методом. І не тільки довірили, а й допомагають. Так, на останньому засіданні правління колгоспу «Дружба» розглядалося питання про вироблення кукурудзи на індустриальній основі. Головні агроном господарства Микола Хомич Рубан висловив думку спеціалістів щодо розподілу обов'язків не тільки між тими, хто братиме безпосередню участь у виробництві, а й між механізаторами, від яких у тій чи іншій мірі залежать ремонт і підготовка техніки. Не залишили поза увагою спеціальні теоретичні підготовки. Я, наприклад, поїду на курси до Дніпро-

петровська, де вивчатиму методику застосування індустриального методу.

Комітет комсомолу нашого колгоспу допомагає запровадити новинку. До речі, Новоукраїнський райком ЛКСМУ закликає про необхідність організації такого шефства поставив перед комітетом комсомолу всіх господарств.

Кілька слів про те, як готується до своєрідного дебюту очолювана мною комсомольсько-молодіжка ланка. В її складі двадцять чотирьох механізаторів. Вісім із них комсомольці, двоє — члени КПРС. Разом і будемо на трьох гектарах площі виробляти кукурудзу. З кожного гектара при завданні 39 м зобов'язалися одержати 47 центнерів зерна. Всю техніку вже поставили на ліній-

ку готовності. Вона, так би мовити, радує око. В ці дні обслуговуємо ферми. Разом з тим поглиблюємо теоретичні знання з механізаторської і хліборобської майстерності.

Та чи все залежить від нас — молодих господарів землі? Ні. Тривожить той факт, що господарство ще не одержало необхідної кількості кімкатів, спеціальних машин для точного висіву зерна. Цей факт — не дрібниця. І на допомогу тим, хто буде займатися виробництвом кукурудзи індустриальним методом, повинні прийти агрохліболюбівці, об'єднані сільгосптехніком.

В. ВОЛОЩУК,
ланковий комсомольсько-молодіжної ланки механізаторів колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району.

Сьогодні А. П. Гайдара виповнилося 67 років.

Не знайдеться у нашій країні людини, яка не чула б імені Гайдара, не відкривала б жодної з його книг. Тільки тридцять сім років прожив на світі письменник-воїн. Але життя це було прекрасне!

Школою життя була для нього Революція.

Чотирнадцятилітнім підлітком Арнадія пішов добровольцем у Червону Армію.

Ще не було й сімнадцяти — командував полком.

Коли його країна воювала, він був солдатом. У мирний час писав книги для дітей. Першу книгу він створив двадцятилітнім. Тоді на сторінках рукописів угорі з'явилася червона зі-

Гайдар

рочна — символ вірної солдатської служби народові. Відтоді зірочка горіла над кожним його рукописом.

У дитячій літературі він знайшов своє місце і покликання. Гайдар став для дітей письменником-воїном, талановитим педагогом і веселим старшим товаришем. Він знав, яких струн у душі треба торкнутися, щоб мобілізувати піонера на благородні справи. Він вірив у сили маленької людини, і діти цінували цю довіру.

Герої Арнадія Петровича виходять із глибини радянської дійсності — не звичайної і прекрасної — і ніби живі істоти, зі сторі-

нок його книг знову повертаються в життя. Згадайте хоча б повість «Тимур і його команда» — це дивовижне творіння письменника, яке викликало цілий тимурівський рух.

Тому книги його не тільки читають з часом, а продовжують виховувати, уми не однією поколінням.

Юні громадяни нашої країни давно взяли за приклад для наслідування життя Гайдара. І сьогодні вони повторюють слова письменника про те, що «треба чесно жити, багато трудитися і міцно любити та берегти цю велику щасливу землю, яку зовуть Радянською країною».

...І його команда

Багато літ минуло відтоді, як читачі вперше почули про Чука і Гека, маленького барабанщика, Тимур, але з книжкових сторінок вони назавжди увійшли в наше життя. «У нашому класі теж є тимурівська команда», — писав у своєму шкільному творі десятикласник Сергій Босенко.

Піонерів Кіровоградської середньої школи № 16 добре знають у місті. Маленькі помічники встигають усе: і прибирати у квартирі бабусі-сусідки, і завітати до самотньої старої людини з теплим словом, і зробити їй необхідні покупки. Діти стали частими гостями ветеранів війни І. І. Довгого, І. М. Демченка, А. К. Бур'я-

нова. Якось до школи надійшов лист від пенсіонерки Р. С. Шац. Жінка просила піонера, щоб допомогли їй по господарству, бо захворіла, а живе сама. Дівчатка Ліля Лепко, Оля Юшкова, Віта Боянова, дії Тані — Добрунова та Білецької відразу ж після уроків пішли до хворої. А потім піонерська дружина знову одержала листа, де Р. С. Шац тепло дякувала своїм помічницям.

Ніколи було першого разу, коли прийшли до старої дідуся, — признаються Світлана Босенко та Іра Попенко. Але ми швидко порозумілися. Він розповів нам про те, як коював, а ми тим часом гризли його німфату. Тепер ми щирі друзі.

Вже давно існує в школі оркестр народних інструментів «Дударик». Його

добре знають малюни з дитячих «Ромашки» і «Альонош», де юні артисти часті гості.

Як ви все встигаєте? — запитала я якось дівчаток. — І в госпіталі побувати, і в дитсадках, і вдома у своїх підшефних.

Бо у нас командир Ігор Бринза. Справжній Тимур, відвертий, ініціативний, винахідливий. Ми спеціально обрали його, хоч і вчилися він не зовсім добре. Але клас вирішив, що тепер Ігор вчитиметься краще. І не помилився.

Все-таки, як добре, що у нас був Гайдар, що живуть серед нас його герої — добрі, сміливі і прекрасні люди, на яких рівняються нові покоління тимурівців.

О. РУДЬКО,
десятикласниця.

МОЛОДИЙ СПЕЦІАЛІСТ

ПОВЕРТАЮЧИСЬ до реорганізації дільничних стаціонарів у амбулаторії, пригадую слова професора Вінницького медінституту Декарева: «Передчасно. Дещо передчасно... От якби гарні дороги, хороші транспорт, кадри, апаратура...» Звісна річ — обстеження і лікування в обладнаній за останнім словом науки і техніки великій лікарні має переваги буквально в усіх аспектах — і в точності діагнозу, і в ефективності лікування, і в значимому скороченні терміну тимчасової втрати працездатності.

Та я — за те, щоб молоді лікарі після інституту їхали в село. Інтернатура — справа хороша, коли інтерн має змогу оперувати, вести хворих сам. Не дивитись на операцію через плече хірурга, не оволодіти практикою лікування з «нянькою», а мати змогу в міру своїх знань і прак-

ЧИ ВАРТО ЇХАТИ НА СЕЛО?

тичних навиків діяти самостійно. В селі для цього можливості просто ідеальні.

Пригадую випадок, який трапився в Олександрівському районі. Коли я об'їжджав польові стани, мене покликали у велику комірчину на вагоні.

— Слухай, як тебе? Збий мені чим-небудь очі гниавку. Гикаю ще з ночі, ніяк не відчеплюся. На мене трохи іронічно позирав квадратний чоловік років сорока п'яти, червонощоклий, з величезною цигаркою самосаду в зубах. На імпрізованому дивані з чотирьох стільців дивлюсь живіт. Нічого особливого. Тиск 130/80. Тоні серця чіткі, ритмічні. Нічого «підозрілого» не їв і не пив. От тільки пульс... 35—37 ударів на хвилину. А може? — Ну що ж, давайте по-

тихеньку в машинку!

— Здурів ти, хлопче, чи що? У мене — гикавка, дай якусь м'яту пілюлю і кошти собі дади. Мені он зерно важить.

Виринула моя супутниця, літня медсестра. Я чув, як вона шепотіла дядькові: — Не дивись, що жовторотий, він тебе наскрізь бачить. Із серцем щось не гаразд.

...Інфаркт міокарда тоді вже лікували. Через три місяці відбулася зустріч уже на «Ві».

— Не гнівайтесь на мене але так несподівано... Здоровий же був, як чорт. Спасибі вам велике.

...Так, часом і жарко буває — і зашивати рани доводиться, і ставити діагнози найрізноманітніші — від інфекційних, первових, дитячих, очних і т. д. до травматологічних. А як же тоді, спитаєте,

так звана вузька спеціалізація. Це треба. Лікар, який оволодів однією спеціальністю, скажімо, окуліста чи отоларинголога, досконально — людина дуже цінна. Але ж...

Іду в автобусі. Двоє розмовляють на «медичні теми».

— Три дні оце їжджу. Один каже — мого тут нема нічого, інший — мого теж. Послали до третього. Той — у диспансер. Звідтіля знову — до першого, то оце признався на п'ятницю лягати. Чи доживу? Ледве до автобуса дотеплю.

Треба хоч до свого в селі зайти та якихось крапель узяти. Скоро вже дійдемо до того, що скажуть — до мене тільки з правим вухом, а з лівим — двері напроки.

Звичайно, все це гіперболізовано, але — чого гріха таїти — довгі черги це

в наших великих лікарнях. І особливо довгі для дідусів і бабусь. А вони ж Радянську владу зміцнювали, війну на своїх плечах вистояли. І забувати нам про це не слід ні на хвилину.

БАГАТО дечого в істині тут нас не врятує, — ні авансових звітів ми там не проходили, ні норм асигнувань... Ні фундаментів, ні стін не чули класти нас у вузі. Не відали ми навіть, скільки циліндрів у автомобілі «УАЗ». Тепер все це знаємо. Сільська дільниця навчила...

А це навчила вона нас носити гумові чоботи в осіні і весняне бездоріжжя, готувати лати для тилу, носити цеглу, справляти електропроводку. Навчила вона нас людяності, вміння зосередитись на головному, не боятись зустрітись сам на сам часом із дуже несподіваною хворобою. Це нелегка і, якщо хочете, — дуже відповідальна справа, адже від того, як поведемо ми себе в тій чи іншій ситуації, за-

лежить іноді життя людини. У цьому — головна специфіка нашої роботи. А ще — у профілактиці захворювань. От якби в кожному колгоспі створили хоча б по одному профілакторію, щоб був спеціаліст із середньою спеціальною освітою по фізпроцедурах, фізіотерапевтичній апаратурі, шафа першої і невідкладної допомоги! Зрушення в цьому відношенні вже є в нашому районі і, думається, що в недалекому майбутньому такі профілакторії обслуговуватимуть усіх працівників сільськогосподарського виробництва.

А все інше на селі є. Що я маю на увазі? Ставки є, верби над ними. Клітучий степ, ліси й переліски. Ні, молодим лікарям обов'язково треба їхати в село. Неодмінно. Хороша тут практична школа, слово честі!

А. КРИМСЬКИЙ,
лікар.

с. Володимирівка
Кіровоградського району.

ГРАНІ МОРАЛІ

„ГУБИТЕЛІ“... КНИГИ

...Щороку наша бібліотека одержує 13—14 тисяч нових книг на суму 8—9 тисяч карбованців. За цей же час читачі, яких ми називаємо боржниками, «гублять» близько тисячі найкращих із них.

ДЕСЯТИ КНИГ, приписаних читачами, почала своє існування бібліотека трамвайного тресту м. Ленінграда в далекому 1932 році. А перед війною вона вже нараховувала 26 тисяч екземплярів. І навіть під час жорстокої 900-денної блокади міста бібліотека продовжувала працювати. Коли ж після війни з'ясувалося, що в блокадних умовах втрачено кілька сотень томів, читачі протягом тижня компенсували втрату різними особистими книгами.

Відтоді минуло понад 30 років. Випало нове покоління людей, на який рівень піднялись їхні культури, добробут. Мабути, немає в нашому місті, країні сім'ї, яка не мала б полиці другої з улюбленими книгами. У багатьох є чудові домашні зібрання в сотні, а то й тисячі томів. Повсюди виникли добровільні това-

риства книголюбів. І ряди читачів з кожним роком поповнюються. Тільки в обласній бібліотеці для дітей імені А. П. Гайдара протягом останніх трьох років кількість відвідувачів збільшилась на 3 тисячі чоловік. До послуг майже десяти тисяч наших читачів — книжковий фонд у 130 тисяч томів. Це твори класиків марксизму-ленізму, класиків літератури. А скільки чудових книг із різних галузей знань на полицях відкритого доступу і в книгосховищах! Їх може одержати не тільки юний читач міста, а й кожна дитина області по міжбібліотечному абонементу. Все це — для гармонійного розвитку і морального виховання дітей.

Та як прикро, коли доводиться відмовляти читачам. Чому? Головна — припиня — несвоєчасне повернення або привласнення цікавих книг. Адже частинка читачів принципіально не користується державними книжковими фондами розуміє як всюдозволеність та безкарність, а часом — як спосіб зібрати домашню бібліотеку.

Відвідувачам нашої бібліотеки стають діти з шестирічного віку. Працівники відділу обслуговування дошкільників і молодших школярів під керівництвом ветерана праці Ніни Яківни Степанової виконують у дітей техніку культури читання, проводять з ними бібліотечні уроки, індивідуальні і групові бесіди. До послуг малюків цікаві книжкові виставки новинки, саморобки, виготовлених під враження від прочитаного. У відділі працює «книжкова лікарня», гурток друзів бібліотеки. Систематично проводяться огляди і бесіди

про дбайливе ставлення до народного добра. АЛЕ чи не марні наші зусилля? Чому часто стоять острогом школа і особливо сім'я?

Робити такі невтішні висновки нас змушувать багаторічний досвід і спостереження за читачами. Взяти хоча б Еріка Платя. Хлопчик став читачем бібліотеки у шість років. Зараз він учиться в третьому класі. Книжку М. Носова «Пригоди Незапам'ятого», яку чекають сотні його ровесників, Ерик читає четвертий рік. Надіслали вже п'ять поштових нагадувань, двічі уточнювали в адресному бюро місце проживання. Безрезультатно. Мати хлопця працює викладачем в інституті сільськогосподарського машинобудування, батько — інженер-технолог. Здавалось би, освічені батьки повинні відчувати відповідальність за

про дбайливе ставлення до народного добра.

Подібні випадки, на жаль, неодинокі. Скажімо, О. Дибенко не повертає до бібліотеки такі цінні книги: «Джек-соломинка» К. Чуковського, «Наша Маша», П. Пантелеева, «Супутник букваря» А. Федоренко затримує книгу Арнадія Гайдара «Мої друзі». Ні листівки з нагадуванням про повернення книг, ні відвідування працівниками бібліотеки боржників, ні телефонні запити не допомагають ні чим читачам, ні їхнім батькам.

Підвищуються шкільні вимоги, допитливість дітей. Дорослішають читачі, зростає їхня свідомість, але проблема боржників, на жаль, не зникає.

Головне в роботі бібліотекаря — індивідуальний підхід до кожної дитини, знання нахилів, здібностей, інтересів кожного читача. Лише в такому випадку зможемо задовольнити дитячі запити, допомогти учням краще засвоїти шкільну програму. Досконалість

ж в індивідуальній роботі ми досягли сьогодні... в боротьбі з боржниками. Парадокс? Ні. Бо, звертаючись безліч разів за допомогою до батьків боржників, буваючи на місцях їхньої роботи, ми вичнаємо життєвий шлях своїх читачів від 6—8-річного віку і до того часу, коли вони стають дорослими людьми, здатними відповідати за свої вчинки.

Ось Клара Бабаєва. Доросла людина, закінчила технікум радянської торгівлі. Була читачем нашої бібліотеки з 1969 року. Боржник уже другий рік. Безліч разів нагадували, телефонували, прохали повернути книги — результату — ніяких.

Ольга Варивола. Навчалась у школі № 24 м. Кіровограда. Боржник з 1976 року. Працює санітаркою в обласній дитячій лікарні. Три рази відвідували ми її вдома, розмовляли особисто, потім звертались у місцевий комітет профспілки обласної лікарні з проханням допомогти повернути книги, але все це дарма...

[Закінчення на 4-й стор.]

ПОДІЇ, ФАКТИ, КОМЕНТАР

РЕЦИДИВ ГЕГЕМОНІЗМУ

Здавалось, уроки минулого десятиліття приму-
лять Білий дім реально по-
дивитися на світ, що змі-
нився. Але у Вашингтоні
розмірковують інакше. Ва-
жаючи, що США позбули-
ся «синдрому В'єтнаму»,
Білий дім знову звернувся
на шлях «політики каноне-
рок». Для здійснення цьо-
го курсу підведено і мате-
ріальну основу — досі не-
чувану програму озброє-
нь.

Тільки на формування
«корпусу швидкого реагу-
вання» піде десять міль-
ярдів доларів. По сто
тисяч на кожного солдата і
його озброєння. Ці війська
інтервенції мають діяти у
країнах, що розвиваються.
Мільярди доларів витрат-
ять США на нові бази і
флот в Індійському океані.
Як повідомляє «Нью-Йорк
таймс», уряд Картера ви-
рішив підтримувати тут
«постійну військово-мор-
ську присутність».

Знайдено і привід для
американського диктату —
«криза в Ірані та Афгані-
стані». Але саме Вашингтон
спрокував конфлікт із
Тегераном. Угвідомлюючи
всю глибину ненависті
іранців до шаха, президент
Картер все ж дозволив
йому в'їхати в Сполучені
Штати. «І це асупереч за-
стерженням Брюса Лен-
гейна, тимчасового пові-
реного у справах США в
Тегерані», — підкреслює
французький «Експрес».

Але кризу антиіранську
істерію все ж пробиваю-
ться голоси розуму. Сена-
тор Е. Кеннеді нагадав, що
шах очолював один із най-
більш насильницьких ре-
жимів в історії людства.
Визнав «справедливий пре-
тензії іранського народу»
доктор Уільям С. Коффін,
священник із Нью-Йорка,
який користується у США
великою повагою. «Ми
кричимо про заложни-
ків», — сказав він, звертаю-
чись до двотисячної паст-
ви, — але тільки небагато
американців чули крики
іранців, яких катували. Я
вважаю, що захоплення
посольства для них — скоріше
наслідок, аніж при-
чина».

Звільнення заложників
не змінить стратегії США
на Близькому і Середньому
Сході. Така одностайна
думка світової преси. Кон-
центрація американських
сил у Індійському океані і
Персидській затоці поча-
лася задовго до конфлікту
з Іраном. «Прагнення охо-
роняти інтереси нафтових
монополій домінують у
Вашингтоні. Заради цього
він готовий піти на будь-
які воєнні авантюри», —
підкреслює бейрутська
«Аль Анвар».

Нині США зайняті пошу-
ками баз, які хоча б част-
ково змогли компенсувати
врату Ірану. Єгипет і Із-
раїль, Кенія, Сомалі та
Оман уже поспішили піти
Пентагону назустріч. Та

цього мало Сполученим
Штатам. У випадку вдалого
повороту подій в Афгані-
стані вони розраховували
встановити тут свої елек-
тронні очі та вуха, втраче-
ні в Ірані.

Протягом багатьох міся-
ців афганські басмачі про-
ходили підготовку в Паки-
стані. Їх першими вчителя-
ми стали агенти ЦРУ. Своєю
частку внесли Китай і на-
віть Єгипет, який послав
туди «добровольців». Зако-
лотники, серед яких зна-
ходяться тисячі ошуканих
гірських жителів, одержали
сучасну американську
зброю, аж до артилерії.
Ще на початку минулого
року, як визнавало Франс
Пресс, у них були лише
древні рушниці.

Допомога СРСР, своєчас-
но надана на прохання Ка-
була, зірвала злочинні пла-
ни противників революції.
Злагодженим оркестром
зазвучали тоді різні «го-
лоси» і «хвилі», обливаючи
брудом Москву і уряд Кар-
меля Бабака. З лицемір-
ством, достойним бібле-
йських фарисеїв, Дж. Кар-
тер звинуватив СРСР у
неприкритій агресії. Але
Вашингтону прекрасно ві-
домо, що Радянський Со-
юз не порушив норм між-
народного права.

Не покладаючись лише
на свої сили, Сполучені
Штати разом із Китаєм
організували в Раді Безпеки
ООН обговорення надума-
ного питання «про радян-
ське вторгнення в Афгані-
стан». Для координації
дій із Пекіном Вашингтон
терміново направив у КНР
Г. Брауна. Міністр оборони
США обговорював там
проблеми спільного забез-
печення Пакистану збро-
єю.

Така термінова «допомо-
га» викликала протести у
самому Пакистані. Місцева
газета «Муслім» закликала
накласти ембарго на по-
ставки американської
зброї. «Мета США — не
турбота про Пакистан. Чи
не проти Радянського Со-
юзу спрямована американ-
ська допомога? Але ж він
не збирається окупувати
Пакистан», — додає
«Джанг».

Аргументи газети спра-
ведливі. Радянський Союз
не думає загрожувати Па-
кистану та іншим сусіднім
державам. Цього не ска-
жеш про США. Американ-
ські генерали, повідомляє
«Вашингтон пост», радісно
потирають руки, заявляю-
чи, що події в Афганістані
допоможуть їм здійснити
свої глобальні замисли.
Чергова легенда про ра-
дянську загрозу — звичай-
ний привід для втручання
Вашингтона, який прагне
відновити втрачені позиції.

В. ОГУЛЬЧАНСЬКИЙ.
(АПН).

Від чверті до половини
всієї сільської молоді Ки-
таю неписьменні або на-
півписьменні, визнала ця-
ми днями газета «Чжунго
ціннань бао», орган ЦК Ко-
муністичної спілки молоді
Китаю. Вона наводить дані
про те, що, згідно з обсте-
женням, проведеним у ки-
тайських селах, навіть у
культурно розвинутих про-
вінціях КНР приблизно чет-
верта частина сільської
молоді неписьменна чи на-
півписьменна. У районах
проживання національних
меншостей і на околицях
країни неписьменність се-
ред молоді досягає, а іно-
ді навіть і перевищує 50

МОЛОДЬ- ЖЕРТВА МАОЇЗМУ

процентів. Як свідчить га-
зета, подібна ситуація
значною мірою є резуль-
татом обскурантистського
курсу в галузі освіти, по-
в'язаного з установками
«культурної революції».

Газета повідомляє, що
нерідко навіть ті молоді
люди, які висунуті в число

так званих «кадрових пра-
цівників» (керівний адмі-
ністративно-партійний пер-
сонал), виявляються не-
здатними підрахувати тру-
додні чи зрозуміти зміст
офіційних документів. Xi-
ба ж можна при такому
рівні письменності серйоз-
но розраховувати на роз-
виток китайського села,
скаржаться молодіжна га-
зета.

За її визнанням, «куль-
турна революція» позба-
вила можливості вчитися
ціле покоління сільської
молоді Китаю, створивши
тим самим «новонародже-
ну неписьменність». Разом

з тим, оперуючи стерео-
типами для пекінської
пропаганди формулван-
нями про «втручання» у
справи освіти групи зміще-
них китайських керівни-
ків — Лінь Бяо, Цзян Цін
та їхніх прибічників, ки-
тайська газета старанно
обминає питання про те,
що відповідальність за но-
вонароджену неписьмен-
ність покладається на Мао
Цзедуну — автора сумно
відомого висловлювання —
«чим більше читаєш книг,
тим дурнішим стаєш».

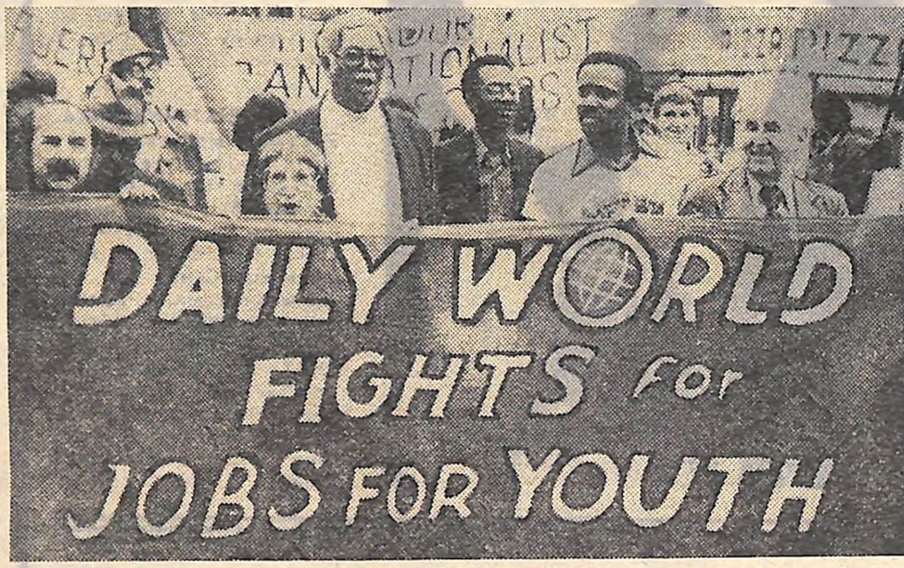
(ТАРС).

Там, де править капітал

«Дейлі уорлд» бореться
за право молоді на пра-
цю», — гласить лозунг га-
зети американських кому-
ністів — активних борців
за права людини.

Молодь Сполучених Шта-
тів змушена вступати в
життя у вкрай тяжких
умовах. Молоді люди ста-
ють «зайвими» у своєму
суспільстві, яке відмовляє
їм у праві на працю та ос-
віту. Постійно зростає рі-
вень безробіття.

Фото АДН—ТАРС.

РОЗСТРІЛ У ПІВНІЧНІЙ КАРОЛІНІ

ре знає. Пригадаймо тра-
гічні події в місті Бірмін-
гемі, штат Алабама. Ко-
лишній агент ФБР Гаррі
Роуї, який проник у ку-
клукс-клан за завданням
Федерального бюро, зі-
знався недавно, що ще за
три тижні до розправи, яку
готували расисти над акти-
вістами прогресивної не-
гритянської організації
«Похід за свободу», він
повідомив своєму началь-
ству про акцію, що готува-
лась. Але власті ніяк не
реагували на його пові-
домлення. Коли ж по-
ліцейського комісара міс-
та запитали, чому його
підлеглі не охороняли де-
монстрантів і ніхто із на-
падників не був арештова-
ний, той, аніскільки не зні-
тившись, відповів, що де-
монстрація проходила в
День матері (14 травня), а
тому, мовляв, усі поліцей-
ські були у своїх матерів.

Протягом багатьох років
директором Федерально-
го бюро розслідувань був

знавистий расист, нині
покійний Едгар Гувер. Ціл-
ком ясно, чому за побит-
тям «кольорових» спокійно
спостерігали його агенти.
Уільям Салліван, колишній
заступник директора ФБР,
пише у своїй книзі «30 ро-
ків у ФБР Гувера», що се-
ред багатьох тисяч агентів
бюро не було жодного
негра. Гувер люто ненави-
див Мартіна Лютера Кінга і
був одним з ініціаторів йо-
го цькування.

Але, можливо, Гувер був
єдиним високопоставленим
расистом і покровителем
кулукс-клану в держав-
ному апараті США? Факти
свідчать про інше. І роз-
стріл у Грінсборо тому
підтвердження. Приблизно
у ті ж дні в іншому амери-
канському південному міс-
ті — Далласі відбулась де-
монстрація кукулукскланів-
ців. І хоча в ній брало
участь усього 50 чоловік,
їх охороняли 300 поліцей-
ських, а зверху прикрива-
ли 4 вертольоти.

До речі, слід зауважити,
що серед убивць в Грінс-
боро були не тільки члени
кулукс-клану, а й амери-
канські нацисти. Останнім
часом вони все частіше
проводять спільні збори-
ща, тренуються в стрільбі
на одних полігонах. Міцні-
ють зв'язки правих органі-
зацій і з великим бізнесом.
У Північній Кароліні і Фло-
риді, наприклад, кукулукс-
клан тісно співробітничав з
такими корпораціями, як
«Дж. Р. Стівенс» і «Уїтні
Діксі». Останнім часом у
США з новою силою запа-
лили зловісні вогнища.
Прогресивна громадськість
пояснює певне зростання і
активізацію діяльності пра-
вих організацій тим, що
стрімка інфляція, постійна
енергетична криза, зро-
стаюче безробіття викли-
кають крайнє невдоволен-
ня серед широких мас
американців. Отут-то і по-
являються новоспечені
«рятівники» нації, котрі за-
являють, що «кольорові»
позбавляють білих «їхніх
робочих місць і плодів
добробуту», нагромаджен-
ого за десятиліття.

Події цього року показу-
ли, що подібного роду де-
магогія знаходить своїх по-
слідників серед деякої
частини американського
населення, в тому числі се-
ред людей, які займають
відповідальні пости в дер-
жавному апараті США.

В. МИХАЙЛОВ,
кор. АПН.

Нью-Йорк.

БЕЗРАДІСНІ ПЕРСПЕКТИВИ

Безрадісним постає май-
бутнє для переважної біль-
шості японських юнаків і
дівчат. Такий сумний вис-
новок випливає із опиту-
вання молодих японців,
проведеного недавно кан-
целярією прем'єр-міністра
Японії. Майже 60 процен-
тів учасників опитування
заявили про своє невдово-
лення умовами існування і
глибоке почуття самотнос-
ті. Висловлюючи занепо-
коєння з приводу резуль-
татів опитування, місцеві
оглядачі звертають увагу
на те, що за останні роки
у країні різко збільшилась
кількість учнів і студентів,
незадоволених системою

навчання, плата за яке
безперервно зростає і стає
все непосильнішим тягарем
для сімей не тільки з низь-
кими трудовими доходами,
а і з середнім достатком.

Як випливає із урядової
«Білої книги» — звіту про
становище молоді 1979 ро-
ку, відчуття соціальної
нерівності штовхає підліт-
ків на самоізоляцію. Знач-
ну частину дозвілля вони
проводять удома біля те-
леекранів. Поголовне за-
хоплення читанням низько-
пробних коміксів, перегляд
кіно і телевізійних геро-
як і «везучі» гангсте-
ри і наркомани, не миш-
ають для підлітків безспід-

но. Внаслідок явних про-
галин у виховному процесі
літостаючого покоління
Японії це призводить до
різкого зростання дитячої
злочинності. За даними
головного поліцейського
управління, кількість тя-
жких кримінальних злочинів,
вчинених дітьми і підлітка-
ми в 1978 році, досягло ре-
кордного рівня і зросло по-
рівняно з попереднім ро-
ком майже на 15 процен-
тів.

Одержання диплома про
вищу освіту не означає те-
пер у Японії автоматично-
го одержання не тільки
роботи за фахом, а й уза-
галі робочого місця. Кож-

ний десятний студент із тих,
хто закінчує навесні па-
ступного року вищі на-
вчальні заклади, залиши-
ться без роботи, провіща-
ють офіційні довідники.

«Вимагаємо скорочення
воєнних витрат і збільшен-
ня асигнувань на осві-
ту!» — з таким лозунгом
дедалі частіше виходять
на демонстрації учні япон-
ських шкіл і студенти ву-
зів. Демократичні органі-
зації рішуче вимагають від
правляючих кіл країни
вжиття термінових захо-
дів по поліпшенню тяжко-
го становища молоді, яка
навчається.

В. АГАРКОВ,

кор. ТАРС.

Токіо.

Стадіон спорт-клубу «Зірка». У вихідні дні найбільш людно на ковзанці. Першими сюди приходять школярі міста.
Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

„ГУБИТЕЛІ“... КНИГИ

[Закінчення.
Поч. на 2-й стор.]

Подібне можна сказати і про Олександра Гапоненка (колишнього учня школи № 24), Марію Соколову, яка зараз працює на заводі друкарських машин, Алау Кипіля, Юрія Дибенка з ПТУ № 6.

Є В НАШІЙ бібліотеці спеціалізований відділ музичної літератури, де зібрано також грамплатівки, діафілми на допомогу учням, які захоплюються музикою. Відділ порівняно новий — існує всього три роки. Але й тут не обійшлося без горезвісних губителів «загубити» книги. За три роки «зачитано» 148 екземплярів (фонд відділу налічує лише 4 тисячі примірників книг і нот).

Серед «губителів» музичної літератури можна назвати Олександра Ніколаєву, яка обіцяє здати книги протягом двох років. Наталію Приходько, в читачському формулярі якої більше записів про надання листівок з нагадуванням про повернення книг, ніж самих прочитаних книг.

Нашою бібліотекою, крім дітей, мають право користуватися вчителі шкіл та вихователі дитячих садків. Але про яке виховання читачів можуть говорити піонервожата СШ № 4 Тетяна Володимирівна Кухта, вихователька дитячої лікарні Альбіна Федорівна Французян, які самі стали напими боржниками з 1975—1977 рр.?

Характерно, що як правило, не повертають крадіжів творів радянських і зарубіжних авторів. Вчені підрахували, що тільки за

одні рік із повернутих читачами книг можна створити книжковий фонд у півмільйона томів кращих зразків літератури. Як можна миритися з цим?

Куди ж діваються ті книги, за якими вони читачі стоять в черзі по кілька місяців? Більшість боржників в одні годині відновлює: «Загубив», а дехто навіть не вважає за злочин присвоїти цінну бібліотечну книгу, з радістю згоден закласти за неї у 5 разів дорожче, або ж приносить взаємні загублених екземплярів, які мають спільну назву — макулатура.

Більшість робочого часу бібліотекарів відводиться на обслуговування читачів, але ми змушені марнувати ще й вихідні на нескінченні телефонні дзвінки, відвідування боржників удома і на роботі, в школі. Для вихідів на тривалі переговори з батьками і рідними дітей систематично використовуємо бібліобус, витрачаючи, по суті, на вітер, нальпе, відриваємо від роботи безліч людей: керівників різних підприємств,ників, членів місцевих комітетів профспілки і т. д.

Будь-яку допомогу в ліквідації заборгованості надають нам наші читачі-активісти, які через комітети комсомолу, ради піонерських дружин допомагають повернути до бібліотеки книги. Серед них Світлана Подольська з школи № 34, Галина Рева зі школи № 11, вчитель Вероніка Олександрівна Животовська та Людмила Павлівна Коваленко зі школи № 5 та № 24 м. Кіровограда. Вони — наші перші помічники у боротьбі за збереження фонду.

Але й допомоги активу мало. Коли ж всі спроби

КУЛЬОВА СТІЛЬБА. Всесоюзний турнір п'ять днів проходив в естонському місті Пільва. В ньому взяли участь збірні колективи школярів республік країни. В складі команди України виступав наш земляк вихованець тренера Л. М. Шилова із ДЮСШ № 1 обласного центру дев'ятикласник СШ № 13 Ігор Кузьмін. На вогневому рубежі, виконуючи вправу МГ-5, він вибив 561 очко із 600 можливих і завоював бронзову медаль. В командному заліку наші земляки після організаторів турніру зайняли другу сходинку.

ХУДОЖНЯ ГІМНАСТИКА. У Сумах відбулася першість Міністерства освіти України з художньої гімнастики. Вдало тут виступила учениця четвертого класу СШ № 34 Наталка Семенець. Серед тих, хто мірявся силами за програвом кандидатів у майстри спорту (а їх було сімнадцять), їй дісталось третє призове місце. Своєю майстерністю вона удосконалила під керівництвом майстра спорту М. П. Овчаренко.

повернути книги виявляються марними, вдаємося до останнього засобу — намагаємось повернути книги через нотаріальну контору. Ноді не вдається, але процедура оформлення дуже складна і займає в бібліотекаря безліч часу.

Так, дуже прикро, що кількість «губителів» книг зростає...

І крім значних матеріальних втрат, ми маємо не менш моральні збитки. Скільки таких випадків, коли дорослі люди відповідали грубістю, образами на цілком законні вимоги повернути державні книги! З 1000 читачів, які на початку 1979 р. були боржниками у нашій бібліотеці, на кінець року залишилось не більше сотні. Це завдяки наполегливості бібліотекарів В. А. Шубіної, Н. Я. Степанової, В. О. Тарасенко, Л. П. Пойди, О. Р. Орехової.

Не випадково на початку статті я згадала про повернення бібліотеки в м. Ленінграді. Що змусило ленінградців віддати свої книги замість втрачених? Мабуть, почуття відповідальності, справжньої любові до книги, поваги, глибокої поваги до людей. Чому ж тепер, коли потреба в духовних цінностях, в тому числі і в книгах, зростає з кожним днем, доводиться нагадувати горезвісним: «Поверніть, будь ласка, книгу до бібліотеки»? Чи не час уже всім ставитися до книги як до найдорожчого державного майна, як до свого? Можливо, піонерські організації, шкільні комітети комсомолу, першопри товариства книголюбів підкажуть ефективні форми боротьби з боржниками, поділяться думками, порадять, як розв'язати цю неприємну проблему?

Л. МАТВІЄНКО,
завідуюча відділом обслуговування читачів обласної бібліотеки для дітей імені А. П. Гайдара.

Вівторок, 22 січня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімн настига. 9.05 — М. Погодин. «Ірети, патетична». Фільм-вистава. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — До 75-річчя початку першої російської революції. Док. телефільм «Тут, на Красній Пресні». 15.15 — М. Горький. «Пісня про Сокола». «Пісня про Буревісника». 15.40 — «Змії і умій». 16.25 — Телестудія. 16.55 — Учительство — урок музики. 18.00 — Ми будемо БМ. 18.30 — «Веселі нотки». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Разом — друзі на сні. Музична програма. 19.30 — До 75-річчя початку першої російської революції. Фільм «Пролог». 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм-концерт «Сторінки високого патетизма». По закінченні — 22.40 — Сьогодні у світі.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — «Погляд у майбутнє». 11.20 — Естраді мелодії. 11.35 — Фотостудія «Зима». 11.40 — «Шкільний екран». 10 клас. Українська література. 12.10 — Худ. фільм «Оповідання про Леніна». 15.45 — Новини. 15.55 — Для малю. «Срібний дзвіночок». 16.20 — Для дітей. «Пароль: «Дружба». 16.50 — Телефільм. 17.05 — «Назустріч виборам». 17.25 — «Книжні мандрівки». Розповіді про БМ. Передача 3. 18.00 — Н. т. «Перший хліб». (Н. т.) 18.30 — День за днем. (Н. т.) 18.45 — Мультифільм. (Н. т.) 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Літературний театр». В. Василевська. «Просто любов». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Худ. фільм «Микола Бауман». По закінченні — Новини.

Середа, 23 січня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімн настига. 9.05 — Фільм «Пролог». 10.35 — «Клуб кінополювання». По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Твій труд — твоя висота. Кінопрограма. 15.50 — Рідна сторона. 16.10 — Поезія. С. Буков. 16.40 — Підмосковні зустрічі. 17.10 — Концерт фортепіанної музики. 17.45 — До 110-річчя з дня народження В. І. Леніна. Док. фільм «Ми Союз борючись». 18.15 — Візуалізація сурмації. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Народні мелодії. 19.15 — Телевистава «Історія катала Де Гріс і Манон Леско». 21.00 — «Час». 21.35 — Про балет. По закінченні — 23.00 — Сьогодні у світі.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — «Літературний театр». В. Василевська. «Просто любов». 11.15 — Фільм-концерт «Кабаретника». 11.35 — Фотостудія «Українська кавказка». 11.40 — «Шкільний екран». 8 клас. Російська література. 12.15 — Худ. фільм «Микола Бауман». 15.45 — Новини. 15.55 — Для малю. «Срібний дзвіночок». 16.20 — «Народні таланти». 16.55 — «Гарячіх республіки». 17.30 — «Радок обриваний кулоном». До 60-річчя з дня народження поета М. Кулішського. 18.00 — Мультифільм. (Н. т.) 18.10 — Оголошення. (Н. т.) 18.15 — К. т. «День за днем». (Н. т.) 18.30 — «Золото суварів Надзак». (Н. т.) 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Вона звалилася Р. Шумана «Дюймовий поет». 20.00 — «Доброї». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — «Смієшся на здоров'я». Речі гумору. По закінченні — Новини.

Четвер, 24 січня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімн настига. 9.05 — Відгук. 9.35 — Вірні мої свідки. Фільм-концерт. 10.35 — «Для нас, батьки». 11.05 — По музеях і виставочних залах. Вистава робіт членів Академії мистецтв СРСР. 11.35 — Концерт Державного ансамблю пісні і танцю лонських козаків. 12.15 — Кіночитання. 13.00 — Тираж «Спорто». 13.15 — Ритми рідного краю. 13.40 — Людмила Земля. Веселі

ва. 17.00 — Велика арена юного спортсмена. 17.30 — Концерт хорошої музики «Народний учитель». 18.00 — Ленінський університет мільйонів. Країни, що розвиваються в боротьбі за політичну й економічну незалежність. 18.30 — У кожному малюнку — сонце. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Життя науки. 19.30 — Чемпіонат Європи з фігурного катання. Парне катання. Довільна програма. 21.00 — «Час». 21.35 — Слово Андронікова. Телефільм «Талісман знахідка». По закінченні — 22.40 — Сьогодні у світі.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — «Новини кіноекрана». 15.45 — Новини. 15.55 — Для малю. «Срібний дзвіночок». 16.20 — «Так у нашому роду повелося». 17.00 — «Рік п'ятни. завершальний». (Розповіді про Світловодськ). (Н. т.) 17.45 — До 35-річчя Перемоги. «Товариші пам'ять». Зустріч ветеранів із молоддю. 18.30 — «День за днем». (Н. т.) 18.45 — Оголошення. (Н. т.) 18.50 — Мультифільм. (Н. т.) 19.00 — «Актуальна камера». 19.25 — М. Горький. «Гор Булицов та інші». Фільм-вистава. Частина 1. 20.50 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — М. Горький. «Гор Булицов та інші». Фільм-вистава. Частина 2. По закінченні — Новини.

П'ятниця, 25 січня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімн настига. 9.05 — Мультифільм. 9.30 — Телефільм «Люди на землі». 10.45 — Народна творчість. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — По Сибіру і Далекому Сходу. Кінопрограма. 15.40 — Грає заслужений артист РРФСР В. Малінін (скрипка). 16.10 — Шахова школа. 16.40 — Телешкільна бібліотека. Пам'яті Герцена. 17.10 — Москва і москвичі. 17.40 — Народні мелодії. 17.55 — Зустріч юнкора телебачення «Орля» з директором ПТУ А. С. Карабалинін. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Концерт афганських танців. 19.30 — Від виборів до виборів. 19.45 — Чемпіонат Європи з фігурного катання. Чоловіки. Довільна програма. 20.30 — Док. телефільм «Учередині після роботи». 21.00 — «Час». 21.35 — Вечір у Концертній студії Останіно, присвячений молодим передовикам сільськогосподарства. В перерві — 22.10 — Сьогодні у світі.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — Фільм-концерт «Шасисне дитинство». 10.45 — «Вперед, орлята!» 11.25 — М. Горький. «Гор Булицов та інші». Фільм-вистава. 15.45 — Новини. 15.55 — Для малю. «Срібний дзвіночок». 16.15 — «Лірична О. С. Пунініна». 16.40 — Для школярів «Старту наші». 17.15 — Мультифільм «Життя собі близька». 17.30 — «Рік п'ятни. завершальний». 18.00 — Фільм-концерт «Народні таланти». 18.10 — «Від виборів до виборів». (Н. т.) на Республіканське телебачення. 18.30 — К. т. «День за днем». (Н. т.) 18.45 — Мультифільм. (Н. т.) 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Наука і життя». 20.10 — «Вальс Ф. Шопена». 20.40 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Худ. фільм «Людмила в Олімпі». По закінченні — Новини.

Субота, 26 січня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімн настига. 9.05 — Умілі руки. 9.35 — Вірні мої свідки. Фільм-концерт. 10.35 — «Для нас, батьки». 11.05 — По музеях і виставочних залах. Вистава робіт членів Академії мистецтв СРСР. 11.35 — Концерт Державного ансамблю пісні і танцю лонських козаків. 12.15 — Кіночитання. 13.00 — Тираж «Спорто». 13.15 — Ритми рідного краю. 13.40 — Людмила Земля. Веселі

14.30 — Новини. 14.45 — Телефільм для дітей. «Настанка». 15.50 — Концерт народної артистки СРСР, лауреата Державної премії СРСР В. Руденко. 16.25 — «У світі творчості». 17.25 — До 30-річчя проголошення Республіки Індія. У програмі — «Підля сьогодні». Репортаж. Виступ художніх колективів. 18.30 — 9-а студія. Веде передачу політичний оглядач В. С. Зорін. 19.30 — Чемпіонат Європи з фігурного катання. Спортивні танці. 21.00 — «Час». 21.35 — Міжнародна зустріч із боку. Збірка СРСР — збірка США. По закінченні — Новини.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.20 — Фільм-балет «Жар-птиця». 11.05 — До 1500-річчя Ільсва. «Місто Ярославля». 12.00 — «Вперед, орлята!» 12.30 — «Доброго вам доброго». 13.00 — До 120-річчя з дня народження Червова. 13.40 — Концерт Державного ансамблю танцю Української РСР ім. П. Вірського. 14.35 — Для дітей. «Сонячне коло». 15.05 — «Сатиричний об'єкт». 15.25 — Для дітей. «Олівець-малюєць». 15.55 — Муз. фільм. 16.25 — Міжнародний турнір з футболу в закритому приміщенні на приз тижня «Несел». ІСКА — команда ЧССР. 17.00 — «На олімпійській хвилі». Кінопрограма. 18.00 — «Запрошуємо до оперети». 19.00 — «Актуальна камера». 19.40 — «Незабутній Павло Тичина». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Худ. фільм «Комісія по розслідуванню». По закінченні — Новини.

Неділя, 27 січня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімн настига. 9.05 — Виступ Державного ансамблю народного танцю Чечено-Інгушської АРСР «Вайнах». 9.30 — «Будильник». 10.00 — Сказу Радянському Союзу. 11.00 — «Зінов'єв». 11.45 — «Ранкова пошта». 12.15 — «Наука і техніка». Кіножурнал. 12.30 — До 50-річчя народження будівництва «Славська година». 13.30 — Музичний кіно. 14.00 — Телефільм «Кітчик вояки». 4 серія. 15.05 — Чемпіонат Європи з фігурного катання. Жінки. Довільна програма. 16.00 — Північна в ніч. Док. телефільм «Два атлети». 16.50 — Мультифільм. 17.20 — Радянський Союз очима зарубіжних гостей. 17.35 — «Зорін Катерина». Фільм-концерт. 18.00 — Міжнародна поштова. 18.45 — Клуб кінополювання. 19.45 — Показати виступ найкращих фігуристів Європи. 21.00 — «Час». 21.35 — «Селаслав Ріхтер грає Петховен». Фільм-концерт. По закінченні — Новини.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.20 — Фільм-концерт «Заступачі, вперед!» 11.00 — М. Кропивницький. «Домі сонце айде, роса очі віє». Вистава. 13.05 — «Село і люди». 13.50 — Телевистава піонерської пісні. «Пісня скликає друзів». 14.35 — Телефільм «Карпатська ривонія». 14.50 — «Слава солдатець». 15.50 — «І хліб, і слово». Зустріч письменників з сільськими трудівниками Київщини. 16.05 — Для дітей. «Катруся і північка». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Зірні Перемоги». «Міста-герої». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Худ. телефільм «Талісмані історії». По закінченні — Новини.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українсько-м мові.

БК 02311.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

наша
адреса

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України,
м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

Індекс 61197.

Зам. № 35.

Тираж 53 000.